

[Ragnhild Anderson.]

være tjent med, at de, medens de hidtil har kunnet feriere sammen med deres hustru og familie i 12 sommerdage, nu kun skal kunne feriere i 6 sommerdage.

Der er også andre forringelser. Ifølge § 4, stk. 5, overlades det til enkeltvirksomheder og enkeltpersoner udenom de faglige organisationer at søge ferien omlagt til andre tidspunkter end den almindelige ferieperiode. Det er en klar forringelse af den gældende lovs § 4, stk. 3, andet punktum, hvori det hedder — med den højtærede formands tilladelse et citat —:

„Dersom en henlæggelse af ferien til det i stk. 1 angivne tidsrum indenfor andre fag eller faglige områder som følge af arbejdets sæsonbetonede karakter eller af andre grunde vil være til åbenbar ulempe for virksomheden, kan direktøren for arbejds- og fabriktilsynet efter forhandling med fagets arbejdsgiver- og arbejderorganisationer meddele tilladelse til, at ferien deles og gives udenfor det omhandlede tidsrum.“

Ifølge den gamle bestemmelse skulle direktøren for arbejds- og fabriktilsynet altså forhandle med arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne, men nu agter man at sætte organisationerne ganske ud af spillet, således at det bliver direktøren for arbejds- og fabriktilsynet, der kan give tilladelse til, som det hedder i det forslag, der nu er fremsat af regeringen,

„at den del af ferien, der skal gives indenfor ferieperioden, for enkeltvirksomheder eller enkeltpersoner deles eller gives udenfor ferieperioden, når ganske særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor“.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at denne ændring betyder, at en dom, der er afsagt af Højesteret, faktisk indføres i loven. Nu kan Højesteret jo afsige domme, det kan rigsdagen ikke have indflydelse på, men at Højesteret afsiger en dom, er vel ingen grund til, at den skal indføres i en lov. Det må vel være rigsdagen, som fastsætter, hvad der skal stå i lovene, og ikke Højesteret. Dommen er et vildskud, som strider imod ferieloven, således som den er gældende i dag. Fremfor at bøje sig for højesteretskendelsen bør man indskærpe, at afgørelser kun kan foretages med organisationernes billige.

Disse to bestemmelser, både den først-

nævnte i § 4, stk. 1, og den sidstnævnte i § 4, stk. 5, vil vække harme og ikke tilfredshed hos bygningsarbejderne og andre sæsonarbejdere, og disse bestemmelser bør ændres derhen, at sæsonarbejdere stilles på lige fod med andre arbejdere med hensyn til ferietid, og at de ikke under nogen omstændigheder får forringet de regler, der gælder i dag for, hvornår ferien skal holdes.

Jeg vil gerne sige et par ord om ferielønsberegningen, som behandles i § 5, stk. 7. Det er vanskeligt at se, hvor vidtgående stk. 7 i § 5 er. Når der i dette stykke står, at der ikke tages hensyn til sådanne tillæg til lønnen eller til sådanne lønningsandele, som ikke er indkomstskattepligtige, så giver det anledning til store betænkeligheder. Kan en fortolkning af f. eks. Højesteret ikke med den bestemmelse som grundlag afgøre, at sådanne ting som lønmodtagerfradrag, hustrufradrag, forsikringsfradrag, o. lign. ikke er berettiget til at blive medtaget ved udregningen af feriegodtgørelsen? Det er mit partis opfattelse, at det villé være mere betryggende at holde sig til den nugældende affattelse, hvorefter der ikke ydes feriegodtgørelse for den løn, der ydes som erstatning for særlige omkostninger, eller for særlige tillæg for overarbejde o. lign. Der må under alle omstændigheder betydelig mere klarhed til med hensyn til, hvad der forstås ved § 5, stk. 7.

Et andet problem er lærlingene. De er ifølge § 1, stk. 2, nr. 2, undtaget fra loven. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvorfor lærlingene ikke er medtaget, om ministeren måske forbereder en bedre ordning for lærlingene, om han f. eks. forbereder 4 ugers ferie — 3 ugers sommerferie og en uges vinterferie — for lærlingene eller måske endda endnu gunstigere ferievilkår for lærlingene i de første to år af læretiden. Dersom noget sådant ikke er tilfældet, dersom et sådant forslag ikke kan ventes, hvorfor har ministeren så ikke medtaget lærlingene her, og hvorfor omtaler ministeren ikke denne sag nærmere?

Mit parti finder det urigtigt og uholdbart stadig at holde medhjælperne ude fra den almindelige ferielov. Det er uretfærdigt overfor medhjælperne stadig at stille dem ringere end andre fags arbejdere, hvilket også vil være tilfældet, hvis dette forslag ophøjes til lov.

Det ærede medlem hr. Skytte udtalte på det radikale partis vegne, at det var rime-